నాస్తి (న+అస్తి)

- వెల్చేరు చంద్రశేఖర్

(క్రిందటి సంచికనుంచి కొనసాగింపు)

ఇలాంటి విషయాలు చెవుల్లోనే ఎందుకు చెప్తారు. రహస్యంగా ఎందుకు చెప్తారు. కాని మనసు పొందిన ఆనందం ముందు చాలా ప్రశ్నలు పుట్టలేదు.

"నిజంగా" అన్నా ఆశ్చర్యంతో.

"ఊ" అంది.ఎర్రపెదాల్ని సున్నాచుట్టి.......

"మరి మాత్రలు వేసుకోడం మానేసావా"

"మానేసి మూడునెలయింది."

"మరి ..అందం ..శరీరపు బిగి ...రొ..",,

"ఊ" అంటూ కోపంగా చూసింది వత్సల.

"సరిసరి మరి ప్రిగ్నెంసీ అంటే భయమేమో"

"లేదు"

"అమ్మకి తెలుసా"

అత్తగారే మీతో చెప్పమన్నారు.

వత్సలలోలేని అందాలు కనిపిస్తున్నాయి. అందంగా వుంటారా కనబడతారా చూసేవాళ్ళదృష్టిలో వుంటుంది.

అమ్మకి మనసులో ధన్యవాదాలు చెప్పుకున్నా... గిరిజాదేవిని తలుచుకు భయం వేసింది.
కానీ ఇంట్లో బాబో పాపో తిరుగుతారంటేనే ఎంతో ఆనందంగా వుంటుంది.

"ఏరా నీలో నువ్వే నవ్వేసుకుంటున్నవ్" అంది అమ్మ

"నీకు తెలిసినా చెప్పలేదేం"

"ఎవరి హక్కు వారిదే ఎవరివార్త వాళ్ళే చెప్పాలి" అంది అమ్మ నవ్వుతూ.

....

ఈ వార్త గిరిజాదేవిని కలవరపెట్టి ... కోపగించింది. వత్సలని పాడుచేసావంది నాతో.....,
ఈ వయసుకే పిల్లలెందుకే అంటూ వత్సలని నిలదీసింది. వత్సల నవ్వేసింది.

“పిల్లల్ని కనడానికి ఇంకా టైముంది. ఎబార్షన్ చేయించుకో” అంటూ నిలదీసింది.

అన్ని అవాంతరాలనీ వత్సల చిరునవ్వుతో ఎదుర్కొంది. మగపిల్లవాడ్ని కంది. వాడికి వాళ్ళ నాన్నగారిపేరు పెట్టి, బాలసారె చాలా ఘనంగా జరిపించింది అమ్మ.

....

గిరిజాదేవి మారింది. బిజినెస్ లో నా సలహా... సహాయం అవసరంగా చేసుకు, నాకు సన్నిహితం అవడానికి ప్రయత్నిస్తోంది. నేను కూడా రియల్ ఎస్టేట్ వ్యాపారాల్లో కాకుండా ఫిషింగ్ ప్రాన్స్ ఎక్స్ పోర్టు లో తలదూర్చాను. అందుకే సమయం నడుస్తోందో, పరిగెడుతోందో అర్థం కావడంలేదు.

కానీ అమ్మకి వత్సలకి తాతగాడితో సరిపోతోంది. అందరూ అన్ని రకాలుగా బీజీ అవడంతో .. లేవిష్ పార్టీలు ... ఆదివారాలు అవుట్ డోర్ ఎంజాయ్ మెంట్స్ తగ్గిపోయాయి. అలసిన శరీరం అమ్మ స్వాంతనతో ... తాతగాడి చిలిపి తనంతో... వత్సల అందాలతో రోజులు గడిపేస్తున్నా తాతగాడికి నాలుగోఏడు ...వచ్చిందనగా

వత్సల మరో స్పెర్మ్ టోజోవా సక్సెస్ గురించి చెప్పింది... నో థ్రిల్... అది బయటపడ్లా ...అమ్మ ఆనందించింది.

“ఎంత మందిని కంటావే ....” అంటూ గిరిజాదేవి విసుక్కుంది. కొరియా వెళ్ళిపోయింది.

గిరిజాదేవి దేనికోసం ఇంతలా శ్రమపడుతోంది. ...డబ్బుకోసమా ... పేరుకోసమా...ఇదొక పూనకం, సక్సెస్ పూనకం సక్సెస్ అయితీరాలన్న వీక్ నెస్. ఇది గిరిజాదేవిని ఎక్కడా నిలవనీకుండా చేస్తున్నాయి. గిరిజాదేవి ఇండియా వచ్చిన కొద్దిరోజులకే జాయింటు వెంచర్ ప్రాజెక్టు కోసం కొరియన్ డెలికేషన్ విశాఖపట్నం వచ్చారు. వీళ్ళందర్నీ, అరకులో గెస్ట్ హౌస్ బుక్ చేసి అక్కడుంచింది గిరిజాదేవి. నేను గిరిజాదేవి అరకు వెళ్తే సరిపోతుంది. కానీ వత్సల కూడా రావాలని పట్టు పట్టింది గిరిజాదేవి. వత్సల ఎందుకూ? అని ప్రశ్నించలేదు. అలా ప్రశ్నించే ధైర్యం గిరిజాదేవి నాకు ఇవ్వలేదు....వత్సల చూపించదు.

అమ్మ కాస్త సణిగింది. “వత్సలెందుకురా. ఇక్కడ వుండనీ వుంటుంది.” అందివత్సలెందుకు నిజమే తనని తీసుకెళ్ళవలసిన అవసరం లేదు. కానీ గిరిజాదేవి వొప్పుకోదు. వత్సలనిమార్చేసేరు అని ఆమెనమ్మకం. పైకి చెప్పదు కానీ ఆ విసుక్కి, కంటిచూపుకిఅదేఅర్థం.

....

నేను వత్సల గిరిజాదేవి గిరిజాదేవి కారులో అరకు బయలుదేరాం... దారిలో మలుపుల, వయ్యారాలూ, అరకులోయ ప్రకృతి సోయగాలూ మామనసుకు చాలా ఆహ్లాదాన్ని కలిగించాయి.

నాలుగురోజులు బిజినెస్, నెగోషియేషన్స్ అంటూ ఎక్కడా తీరికలేకుండా గడిచింది. వచ్చిన్నాడే , డ్రైవరుకి ఏదో సమస్య వచ్చి విశాఖపట్నం వెళ్ళిపోయాడు.

అయిదోరోజుకి వచ్చిన పనైపోయింది. కొరియన్ డెలిగేషన్ వైజాగ్ వెళ్ళపోయారు. మేం మాత్రం వెనక్కి వుండిపోయాం. డ్రైవరు లేడనే నెపంతో కొరియన్ డెలిగేషన్ తో ఆఫీషియల్స్ అందరూ వెళ్ళిపోయారు. ఆ రోజు రాత్రి డిన్నర్ చేసి తొమ్మిదిన్నరకి, నిండువెన్నెల్లో నల్లత్రాచులా మెలికలు తిరిగిన రోడ్డుమీద కారు మలుపులు తిరుగుతూ దూసుకుపోతోంది. పన్నెండుకల్లా విశాఖపట్నం చేరుకుంటాం అనుకున్నాం ... కానీ అనుకున్నవి అనుకున్నట్టు జరగవు.

జరిగిన సంఘటనల ప్రభావం ఎవరిమీద ఎలా వుంటుందో చెప్పలేం ...

గిరిజాదేవే కారు నడుపుతూ.. కారు తిరుగుతున్న మెలికల్ని ఆనందింస్తోంది. కొండమలుపులు...పిండి వెన్నెల... చెట్లనీడలు... లోయలోతులు వాతావరణం ఆహ్లాదంగా వుంది. ఎంతకీ తరగని బెండ్స్... అమ్మో మలుపులంటే నాకు భయం అంటూ వెనక్కి కూర్చుంది వత్సల.

తల్లికి కూతురికి ఎంత తేడా... వొకళ్ళకి మలుపుల్లో, ఘాటీలో కారు నడపడం సరదా... థ్రిల్...

ఇంకొకళ్ళకి ఆ మలుపులన్నా.. ఆలోయలన్నా భయం. భయం అంటే ఏమిటి ఎందుకు భయం వేస్తుంది? ఒక అభద్రతాభావం వల్ల భయం కలుగుతుందా? లేక భయం మానసికరోగమా? ఎందుకు భయం.. ఏపనిచెయ్యాలన్నా జంకు ఎందుకు కలుగుతుంది? అదే భయమా... గుండెచప్పుడు పెరుగుతుంది. అందరికీ భయం వెయ్యదా కొందరికి అరచేతిలో చెమట్లు... కొందరికి గుండె దడా ఎందుకు పెరుగుతాయ్?భయం.. దేవుడంటే భయం... దెయ్యం అంటే భయం... ఎందుకుండాలి? భయాలన్నీ వొకటేనా.. వేర్వేరా... దెయ్యం హాని చేస్తుందనే భయం, దేవుడికి శిక్షించే అధికారం వుందని భయం, ఏదేనా పాపమో పుణ్యమో ఎలా తెలుస్తాయి.

దేవుడికి తెలుస్తాయనే నమ్మకం అన్నింటికీ మెదడే మూలస్థానం, అన్నీ మన ఆలేచనల్లోనే వున్నాయా నిజంగా అవేవీ లేవా.

కారు మలుపులు తిరుగుతూ బుర్రాకేవ్స్ దాటింది.

దబ్బని చప్పుడయి కారు ఎగిరి పడింది. గిరిజాదేవి సడన్ బ్రేక్ వేసింది. ఇంజన్ ఆగిపోయింది. మలుపులో నీడలో యేదీ కనబడలేదు. కారు దేన్ని గుద్దేసింది. యేం జరిగింది. ముందు చక్రం దాని మీదుగా వెళ్ళిపోయింది. కానీ అప్పటికే ఇంజను ఆగిపోవడం వల్ల వెనక చక్రం దాని మీంచి వెళ్ళలేదు. దాని బాడీ కారు ముందు, వెనుకచక్రాల మధ్య ఇరుక్కుపోయింది.

గిరిజాదేవికి భయం వేసుంటుంది... ఏం చెయ్యాలి. .. కారు దేన్ని గుద్దింది? ఆగిపోయిన కారులో గిరిజాదేవి నేను, వెనుక వత్సల మాటా పలుకు లేకుండా కూర్చున్నాం... నేను ముందసీటులో కూర్చోవడం వల్ల వత్సల ఏస్థితిలో వుందో నాకు తెలియలేదు. వెనగ్గా సీటులో నిద్రపోతున్న వత్సల, భూకంపం వచ్చినట్లనిపించిందేమో? జీవీ. అంటూ కీచుపెట్టింది.

ఇంజను ఆగిపోవడంతో headlights డిమ్ అయిపోయాయి. ప్రదేశం అంతా చీకటిమయం వత్సల,ఏమిటి అంటూ భయం భయంగా అడిగింది. నేను ఏం మాట్లాడుతాను. గిరిజాదేవి ఏక్సిడెంట్ షాక్ నుండి తేరుకోలేదు.

కానీ ఈ చీకట్లో చింతగీరులరణగొణధ్వనిలో... బిక్కుబిక్కుమంటూ ఎంతసేపు కూర్చుంటాం.

"దేన్ని డేషిచ్చిందో చూసారా?"

"ఏదో జంతువు వేమో,కానీ ఏశబ్దం చెయ్యలేదు అరవలేదు చచ్చిపోయిందేమో?"

"ముందు కారు స్టార్ట్ అవుతుందో లేదో చూడండి"

కారు స్టార్టు చేసింది గిరిజాదేవి. కారు స్టార్టు అయింది. పర్వాలేదు హెడ్ లైట్లు ఆన్ అయాయి. కానీ దిగడానికి భయం, ఏదేనా జంతువు అయితే, చచ్చిపోతే పర్వాలేదు కానీ బతికున్నా,ఇంకో జంతువు కూడావున్నా చాలా డేంజర్. ఏంచెయ్యాలి?కారు స్టార్టు చేసి ఫస్ట్ గేర్ వేసి ముందుకి నడిపించబోయింది. కానీ కారు కదల్లేదు.ముందు చక్రాలకి, వెనుకచక్రాలకి మధ్య ఏదో ఇరుక్కుంది, కారు దేన్నో గుద్ది దానిమీంచి ముందు చక్రాలు వెళ్ళిపోయాయి.

ఏ జంతువో రెండుచక్రాలమధ్య ఇరుక్కుంది. దాన్ని తప్పిస్తే వెళ్ళిపోవచ్చు రాత్రి పది దాటుతోంది. చుట్టూ చీకటి అటునుండి కాని అటునుండి కానీ ఏకారూ రావడంలేదు. వస్తే విషయం తెలిసేది. ఏం చెయ్యాలి?తలుపు తీసి దిగబోయాను. వత్సల భయంగా నాచెయ్యి పట్టుకుంది.

"పర్వాలేదు. హెడ్ లైట్స్ వున్నాయిగా" అన్నా.

అప్పటికి కళ్ళు చీకట్లో చూడడానికి అలవాటు పడ్డాయి. కారు దిగి నెమ్మదిగా గిరిజాదేవి కూర్చున్న వేపు వెళ్ళాను. కారుకింద రియర్ వీల్స్ దగ్గర ఏదో నల్లగా కనిపించింది. ఏజంతువో తెలియడంలేదు. కారులో లైట్ వెయ్యమని ఫుట్ బోర్డు లైటు కూడా వేసి వత్సలని డోరు తెరవమన్నా, ఫుట్ బోర్డు లైటువేసి భయంతో కొద్దిగా డోరు తెరిచింది వత్సల.

ఆలైటు వెల్తురులో చూసిన దృశ్యానికి నాపైప్రాణం పైనే పోయింది.

కారుకింద పడింది. జంతువుకాదు. మనిషి రెండుకాళ్ళూ కనిపిస్తున్నాయి.

నల్లటికాళ్ళు అక్కడక్కడ ఎర్రటి రక్తంమరకలు.

“కారుకింద పడిందిమనిషి” అన్నా

గిరిజాదేవి రెండు నిముషాలు అవాక్కయింది. వెంటనే కారు దిగి, దీర్ఘంగా చక్రాలకిందమనిషిని చూసింది.

కింద పడ్డవాడి కాళ్ళమధ్య నిక్కరు వుంది. వాడు దొడ్డికి కూర్చున్నట్టున్నాడు. ఎవరికీ కనబడకుండా నీడలో మలుపులో కూర్చున్నాడు. మలుపుతిరిగే టప్పుడు కారు ఆమూలకి వచ్చింది.

“ఎవరేనా వస్తే అనవసరంగా గొడవ అవుతుంది. కేసవుతుంది. నే కారు బాక్ చేస్తాను. కాళ్ళుపట్టుకు శవాన్ని బైటికి లాగెయ్” అంది.

నేనే మనడానికి లేదు. నిజమే ఎవరేనా వస్తే అనవసరంగా గొడవ అయితీరుతుంది. గిరిజాదేవి ఆలోచనకి, ప్రెజెన్స్ ఆఫ్ మైండ్ కి ఆశ్చర్యం వేసింది. ఇదే అడ్వంచరా? ఇదే థ్రిల్లా? ఘాటీ మలుపులు మజా అన్నీ నీరుకారిపోయాయి.

నేను నా ఆలోచన నుండి తేరుకోనేలేదు. గిరిజాదేవి కారు ష్టార్టు చేసి కొంచెం వెనక్కి పోనిచ్చి, ఆపింది. కారుదిగి మసకవెల్తురులోనే , “జీవీ బైటికి లాగు” అంది.

బైటికి కనిపిస్తున్న కాళ్ళు పట్టుకులాగాను. లోపలినుండి, ఎవరో కుర్రాడి శవం బైటికి వచ్చింది. పదిహేనేళ్ళుంటాయి. బక్కగావున్నాడు. వంటిమీద చొక్కావుంది. అంతా నెత్తుటి ముద్ద , కారు బలంగా తగిలింది. స్పీడుగా చక్రాలు పైకి ఎక్కాయేమో వెంటనే చచ్చిపోయాడు. పొట్టపచ్చడిలా అయిపోయింది.మసకచీకట్లో ఆదృశ్యం భయంకరంగా కనిపిస్తోంది.

కాలు పట్టుకులాగడం వలన, పొట్ట దగ్గర విడి, ఇంకా కొంత భాగం వెనుక చక్రంకిందే వుంది. గిరిజాదేవి “దేనికి ఆలోచిస్తున్నావు లాగు....” అంది.

ఆ దమాయింపుకి, వత్సల బైటికి తొంగి చూసింది. శవాన్ని చూసి కీచుపెట్టింది.

“చూడకు లోపలికెళ్ళు” అంటూ గదమాయించింది గిరిజాదేవి. చేతులు పట్టుకు బైటికి లాగాను. శవం బైటికి వచ్చింది. పొట్టమీంచి చక్రం వెళ్ళిపోయింది. మాంసం ముద్దలు ఎర్రగా కనిపిస్తున్నాయి. వాటిని పక్కనేవున్నచెట్లపొదల్లోకి ఈడ్చేసాను. గిరిజాదేవి కారులోంచి వాటర్ బాటిల్ తీసి “చెయ్యి కడుక్కో..” అంది.అప్రయత్నంగా చెయ్యికడుక్కున్నా...

బైటపడ్డ శవాన్ని ధీర్ఘంగా చూస్తోంది. వత్సల... కళ్ళల్లో భయం కనిపిస్తోంది. “రా వెళదాం” అని కారులో కూర్చుని కారు ష్టార్టు చేసి ముందుకిపోనిచ్చింది. కారు ముందుకి కదిలింది. వత్సలనే చూస్తున్నాను. కళ్ళల్లో భయంపోలేదు. ఇంక కారు కదిలింది. కదా అని లైటు ఆఫ్ చేసాను. అందరి మనసులు చెదిరిపోయి చికాకుగావున్నాయి.

ఇంతకు ముందులా కారు పురకలు పెట్టడంలేదు. నెమ్మదిగా వెళుతోంది. చెట్లచాటునుండి వెన్నెల అప్పుడప్పుడు తొంగిచూస్తోంది. రోడ్డంతా నిర్మానుషంగా.. నిద్రరావడంలేదు.అయినా కళ్ళు మూసుకున్నా... కారులో వెనుక సీటు విండో తెరిచినట్టయి వెనక్కి తిరిగి చూసా, వత్సల తలబైటికి పెట్టి వాంతిచేసుకుంటోంది. కారుపక్కకి తీసి ఆపి డేష్ బోర్డులోంచి వొక వాటర్ బాటిలుతీసి వెనుకసీటులోకి వెళ్ళికూర్చున్నా .

గిరిజాదేవి కారు పోనిచ్చింది.

....

ఏక్సిడెంటు జరిగాక గిరిజాదేవి కారుని చాకచక్యంగా నడిపింది. బురదలోంచి నీళ్ళలోంచి , నడిపింది.

"అదేమిటి అలా నడుపుతున్నారు కారు టైరు గుర్తులు పడవా" అన్నా.

పకపకా నవ్వింది గిరిజాదేవి.

"మన అదృష్టం కొద్దీ ఏలారీ రాలేదు. తెల్లవారుతున్న కొద్దీ క్వారీ లారీలు మొదలవుతాయి,పోలీసులు కుర్రాడి శవం కనుక్కుని ఇది హిట్ అండ్ రన్ అని గ్రహించేసరికి, చాలాసమయం పడుతుంది. అయినా చనిపోయిన వాడ్ని చూసావుగా, వాడి తల్లో తండ్రో పోలీసుల్ని ఇన్ఫ్లుయన్స్ చేసి హిట్ చేసిందెవరో లోతుగా ఇన్వెస్టిగేట్ చేయిస్తారని అనుకోను, పోలీసులకి అంత ఇంట్రెష్టు వుండదు.మనం హిట్ చేసి వచ్చామని గెరేజ్ వాడికి తెలియకూడదు. కారుకి కిందభాగాన రక్తపు మరకలు వుండకూడదు అంతే. ఇలా నడపడంవల్ల, కారుటైర్లు వెనుక,ముందుభాగం పూర్తిగా బురదమయం అయిపోయాయి. దాన్ని క్లీనింగ్ కి గేరేజికి పంపేయచ్చు..."

కొత్తగా ప్రోజెక్టు మొదలుపెట్టామన్న సంతోషం యేవరికి లేదు. నాకు తరుచూ కారుకిందనుండి లాగిన శవమే కనిపిస్తోంది. వాడ్ని పక్కకి లాగేసిన క్రూరత్వం వెంటాడుతోంది. మామ్మ విషయంలోలా ఇది తొందరగా మరుగున పడలేదు.

అందరం జరిగిన సంఘటనని రెండుమూడురోజుల్లో మర్చిపోయాం. లేదా మర్చిపోయినట్టు నటించాం, కానీ వత్సలకి మర్నాడు జ్వరం వచ్చేసింది. జ్వరం చాలా తీవ్రంగా వచ్చింది. జ్వరంలో కలవరింతలు మొదలయ్యాయి, ఏం చెయ్యడానికి తోచేదికాదు.

ప్రోజెక్ట్ కి భూసేకరణలో, పెర్మిట్స్ కోసం మంత్రులతో సమావేసాలు, ఫారిన్ ఏక్స్చేంజు కోసం, ఈపనులవల్ల తీరిక లేక నేను గిరిజాదేవి ఇద్దరం బీజీయే.

వో అర్ధరాత్రి వత్సల లేచికూర్చుని యేడవడం మొదలుపెట్టింది. "ఏమయింది?"అనడిగా.

"నేచచ్చిపోతానేమో?"

ఆమెని లాలించగలిగాను గాని, వత్సల వ్యాకులతని పోగొట్టలేకపోయాను. అదే విషయాన్ని గిరిజాదేవితో చెప్తే నిబ్బరంగా వుండు సమయం అన్ని సమస్యల్ని పరిష్కరిస్తుందిఅంది.

అప్పుడు వో విచిత్రమైన తాత్వికత ఆలోచన్లోచోటుచేసుకుంది.

గిరిజాదేవి యెవరికోసం చేస్తోంది.? యెందుకీపరుగు?, యెందుకీయావ,? ఇలాంటి ఆలోచన్లకి జీవితంలో డబ్బు పూనకం, యేదో సాధించెయ్యాలన్న తపన, సాధించింది చాలదన్నమత్తు, కొన్ని ఆలోచనల్ని దగ్గరికి రానివ్వదు.

ఇంట్లో నర్సు, రోజూ రెండుపూటలా విజిట్ చేస్తున్న డాక్టరు వత్సల జ్వరాన్ని తగ్గించలేకపోయాయి.

గిరిజాదేవికి నచ్చచెప్పి వత్సలని ఇంటికి తీసుకెళ్తానన్నాను.

"ఏం ఈనర్సూ...డాక్టరు తగ్గించలేని జ్వరాన్ని మీఅమ్మగారు తగ్గించేస్తారా.."అంటూ దెప్పింది. కానీ ఏకళనుందో తీసుకెళ్ళమంది.

వత్సల ఇంటి కొచ్చింది మొదలు మొదట నర్సుని తప్పించిందిఅమ్మ. డాక్టరు వస్తున్నాడు పోతున్నాడు.

అమ్మ తన నర్సింగ్ తో... తన కబుర్లతో వత్సలకి మనశ్శాంతి కుదిరి, జ్వరం తగ్గింది, ... కానీ మానసికంగా చాలా చికాకుగా వుంటోంది. వోకసారి తాతగాడు ఎర్రచొక్కా వేసుకుంటే హిష్టారిక్ దాన్ని చింపేసింది. ఇంకెప్పుడూ అలాంటివి వేసుకో వద్దని వాడిని కొట్టింది. ఆచొక్కా నచ్చి వాడికి వత్సలే కొంది.

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)